

YARGITAY HUKUK GENEL KURULU
T. 11.11.2009 E. 2009/4-238 K. 2009/493

YABANCI PARA ÜZERİNDEN TAZMİNAT ÖDEMESİ

ÖZET : Davacılar, trafik kazası nedeniyle maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmuşlardır. Somut olayda, Alman vatandaşı olan davacıların, davalılara ait ticari taksi ile yolculuk yaparken diğer davalının aracı ile çarpıştığı, ilk tedavilerinin Türkiye'de, sonraki tedavilerinin ise Almanya'da yapıldığı anlaşılmaktadır. Davacılar olaydan sonra ülkelerine dönerek uğradıkları zararı gidermek için kendi ülke paraları ile harcama yapmışlardır. Kazanç ve giderleri yabancı para üzerinden belirlenen yabancı uyruklu kişilerin tazmini gereken zararlarının yabancı para olarak gerçekleştiği kabul edilmelidir. Açıklanan nedenlerle, zararın yabancı para üzerinden talep edilmesine rağmen Türk Lirası üzerinden belirlenmesi hatalıdır.

KARAR : 1- Dava, haksız fiil (trafik kazası) nedeniyle maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir. Davacılar vekili; F. Alman uyruklu davacıların, davalı Ali idaresindeki ticari takside yolcu olarak Antalya-Serik istikametinde seyretmekte iken diğer davalı Sabri idaresindeki kamyonet ile ticari taksinin çarpışması sonucu yaralandıklarını, davacıların ilk tedavilerine Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde başladıktan sonra, Almanya'da tedavilerine devam edildiğini; iş göremezlik hallerinin Adli Tıp raporlarında gösterilen süreleri aştığını, davacıların vücut bütünlüklerinin bozulduğunu ve kazadan dolayı elem ve bedensel ıstırap duyduklarını ileri sürerek; davacı Eugen'in kazadan sonra sol kolunun kırılması nedeniyle 8 hafta boyunca iş göremez halde bulunması nedeniyle kazanç kaybı, davacıların boşa giden tatil masrafları, tedavi masrafları, Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yatılı tedavi nedeniyle katılım payları ve yol masrafları olmak üzere toplam 23.040.-DM maddi tazminat ile diğer davacı Liselotte için 20.000.-DM ve diğer davacı Eugen için 12.000.-DM manevi tazminatın aynen ya da fiili ödeme günündeki Türk Lirası rayici üzerinden (sigorta şirketinden belirlenen miktarlarla sınırlı olmak üzere) davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Mahkemenin, " taraflar arasında bir sözleşme bulunmadığı, haksız fiilden kaynaklanan olay nedeniyle davacıların yabancı para cinsinden tazminat talebinde bulunamayacakları" gerekçesiyle ve maddi tazminat hesabı dava tarihindeki TL bazında yapılmak suretiyle, " Her iki davacı yönünden 1.223.037.300.-TL maddi tazminat ile davacı Eugen için 300.000.000.-TL, diğer davacı Lisolette için 1.000.000.000.-TL manevi tazminatın davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline" dair verdiği karar, özel dairece; " 1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı kanıtlarla yasaya uygun gerektirici nedenlere, özellikle delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik görülmemesine göre davalıların tüm, davacıların ise aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları reddedilmelidir.

2- Davacıların temyiz itirazlarına gelince; dava trafik kazası sonucu yaralanma nedeniyle maddi ve manevi tazminat isteğine ilişkindir. Mahkemece dava kısmen kabul edilmiş ve karar taraflarca temyiz edilmiştir.

a) Davacıların Almanya vatandaşı olmaları, olaydan hemen sonra ülkelerine dönerek uğradıkları zararları gidermek için kendi ülke parası ile harcama yapmış bulunmaları gözetildiğinde yabancı ülke parasıyla tazminat isteyebilmelerinde hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır. Bu nedenle zararın istedikleri yabancı ülke parası üzerinden belirlenerek bunun fiili ödeme günündeki kur üzerinde tahsiline karar verilmelidir. Mahkemece bu yön üzerinde durulmadan tazminatın Türk Lirası olarak belirlenip verilmiş olması bozma nedenidir.

b) Davacı Eugen olaydan önceki aylık kazancının 9.000- DM olduğunu iddia ettiğine ve bilirkişi raporundaki açıklama ile davacının 24.09.1999 tarihli bilirkişi raporuna karşı yazılı beyanına göre bu konuda yeniden araştırma yapılmadan aylık kazancının 3.000 DM kabul edilmiş olması da bozmayı gerektirmiştir.

c) ... Davaya konu olan işte davacıların yaralanma dereceleri, olaydaki kusur durumu ve yukarıdaki ilkeler gözetildiğinde hükmedilen manevi tazminat miktarları azdır. Daha üst düzeyde manevi tazminat takdir edilmek üzere karar bozulmalıdır..." gerekçesiyle bozulmuştur.

Mahkemece verilen ikinci karar; özel dairece, bozma ilamının 2/a maddesine ara kararıyla direnilmiş olmasına karşın, gerekçeli kararda bozma yönünde hüküm kurulması nedeniyle usule ilişkin nedenle ve yukarıda yazılı gerekçeyle bozulmuş; yerel mahkemece usulü yönden son bozma ilamı doğrultusunda hüküm oluşturularak, esasa ilişkin ilk bozma kararının 2/a bendindeki "davacıların zararının, istedikleri yabancı ülke parası üzerinden belirlenerek bunun fiili ödeme günündeki kur üzerinden tahsiline karar verilmesi gereğine" işaret eden bozma gerekçesine direnilmiş; ilk bozma ilamının 2/b ve 2/c bentlerinde yer alan, "davacı Eugen'in aylık kazancının araştırılması ve davacılar yararına daha üst düzeyde manevi tazminat takdir edilmesi gereğine" değinen bozma nedenlerine ise uyulmuştur.

HUKUK GENEL KRULU KARARI

1- Görüldüğü üzere, bozma ilamının direnmeye konu 2/a maddesi yönünden özel daire ile yerel mahkeme arasındaki uyumsuzluk; davacıların zararının yabancı ülke parası üzerinden belirlenerek bunun fiili ödeme günündeki kur üzerinden tahsiline karar verilip verilemeyeceği noktasında toplanmaktadır.

Borçlar Kanunu'nun 23.11.1990 gün ve 3678 Sayılı Yasa ile değişik 83. maddesinde haksız fiil ve sebepsiz zenginleşmeden doğan alacaklarda yabancı para üzerinden zararın ne şekilde giderileceği konusunda açık ve net bir hüküm bulunmamakla birlikte, haksız fiil ve sebepsiz zenginleşmeden doğan davalarda oluşan zararın yabancı para üzerinden ödenmesine engel emredici ve yasaklayıcı bir hüküm de yer almış değildir. Bu konuda yasada bir boşluk bulunduğu şüphesizdir.

Nitekim İsviçre'de de haksız fiil ve sebepsiz zenginleşmeden doğan zararlarda İsviçre Borçlar Kanunu'nda zararın yabancı para üzerinden ödeneceğine dair düzenleyici bir hüküm bulunmamasına rağmen, uygulama ve öğretide bu hallerde de zararın yabancı para üzerinden giderilmesi kabul edilmektedir. Bu sonuca şu gerekçelerle ulaşılmaktadır:

Tazminatın amacı, zarar gören kişinin gerçek zararını karşılama olmalıdır. Zararın giderilmesinde hangi para biriminin esas alınacağı sorusu da, zararın hangi para birimi ile tam olarak karşılanabileceği şeklinde olmalıdır. Yasanın amacı, zararın tamamen giderilmesine yöneliktir. Sözleşme dışı tazminat taleplerinde doğru ve hakkaniyete uygun bir sonuca varılabilmesi gerekir. Böylece ileride munzam zarar ve kur farkı davalarına (BK m. 105) meydan verilmemesi ve zararın tam olarak karşılanması için, bu zararın zarar gören açısından tespiti gerekir. Zarar gören açısından zarar, hangi para birimine göre doğmuşsa, o para biriminin tazminat olarak talep edilmesi amaca uygunluk yönünden en uygun olanıdır (Bkz. BGE 48 II 79:BGE 47 II 194). Örneğin deniz taşımalarında kullanılan yabancı menşeli konteyner haksız eylem sonucunda Türkiye'de hasarlanmış ise, hasarlanan konteynerin yerine konulacak yabancı menşeli bir konteynerin Türkiye ve yabancı ülkelerde yabancı para ile alınabileceği belirgindir. Zarar gören kişinin zararı ancak yabancı para ile giderilebilir.

Bu noktada, zarar ve tazminat kavramları hakkında kısa bir açıklama yapılmasında yarar vardır.

Hemen belirtmelidir ki, kaynağı veya hukuki sebebi ne olursa olsun, zarar kavramı, zarar görenin mal veya manevi varlığındaki bir azalmayı; zararın tazmini ise, eğer zarar oluşmasaydı zarar görenin malvarlığı hangi halde olacak idiyse, o halin yeniden sağlanmasını ifade eder.

Doğaldır ki; kaynağına, sebebine ve her somut olayda farklı şekillerde gündeme gelebilecek benzeri ölçütlere göre, hem zararın nitelik ve kapsamı ve hem de tazmini, her olayın kendine özgü yapısı içerisinde, değişen bir özellik gösterecektir. Dolayısıyla, zarar verenin tazminat yükümlülüğü belirlenirken, zarar görenin malvarlığının zararın doğumundan önceki hale getirilmesinin sağlanması esas tutulmalı; bunu tam olarak sağlayacak, eş söyleyişle gerçek zararı gidermeye yeterli olacak miktarda tazminata hükmedilmeli; tazminat miktarı, zarar görenin malvarlığında zarardan önceki duruma göre bir artış sağlamamalı, ancak azalmaya da neden olmamalıdır.

Açıklanan ilkeler, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 10.12.2003 gün ve E: 2003/754 K: 2003/749 sayılı ilamında da benimsenmiştir.

Bu çerçevede somut olay değerlendirildiğinde; Alman uyruklu olan davacılar ülkelerinde serbest bahçıvan ve postanede işçi olarak çalışmaktadırlar. Davacıların kazancı doğal olarak DM bazında kabul edilmek suretiyle işten kalma nedeniyle uğradıkları zarar belirlenmiş, DM bazında yapılmış olan tatil masrafları, tedavi giderleri, katılım payı ve yol giderleri nedeniyle uğranılan zarar da DM üzerinden belirlenmiştir.

O halde, davacılar zararının DM üzerinden gerçekleştiğinin kabulü zorunludur. Zarar DM üzerinden gerçekleşip belirlendiğine göre, davacıların tazminat alacağıının da aynı para üzerinden gerçekleşeceği kuşkudan uzaktır. Kısaca davacı taraf, davalılardan, yabancı bir para üzerinden gerçekleşmiş bir alacağa sahiptir.

Hal böyle olunca; yerel mahkemece, Hukuk Genel Kurulu'nca da benimsenen ve aynı yöne işaret eden özel daire bozma ilamına uyularak, davacıların zararının, istedikleri yabancı ülke parası üzerinden belirlenerek bunun fiili ödeme günündeki kur üzerinden tahsiline karar verilmesi gerekirken, yanılığılı değerlendirme sonucu tazminatın Türk Lirası olarak tahsiline dair verilen kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Direnme kararı bu nedenle bozulmalıdır.

2- Bozma ilamının 2/b ve 2/c bentlerinde yer alan, "davacı Eugen'in aylık kazancının araştırılması ve davacılar yararına daha üst düzeyde manevi tazminat takdir edilmesi gereğine" değinen bozma gerekçelerine açıkça uyularak verilen karar yeni hüküm niteliğinde bulunduğundan, bu yöne ilişkin temyiz itirazlarının incelenmesi için dosyanın özel daireye gönderilmesi gerekir.

SONUÇ : 1- Davacılar vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının yukarıda (1) numaralı bentte ve özel daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı HUMK'nun 429. maddesi gereğince BOZULMASINA, istek halinde temyiz peşin harçlarının geri verilmesine,

2- Yukarıda (2) numaralı bentte açıklanan yeni hükme yönelik temyiz itirazlarının incelenmesi için dosyanın 4. HUKUK DAİRESİ'NE GÖNDERİLMESİNE, 11.11.2009 gününde oybirliği ile karar verildi.

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ
T. 21.9.2004 E. 2003/12164 K. 2004/8663

YABANCI PARA ÜZERİNDEN YAPILAN HARCAMALAR
TALEP EDİLEBİLECEĞİ

ÖZET : Dava, trafik kazası sonucu uğranılan maddi ve manevi zararın tazmini talebine ilişkindir. Davacılar Hakkı ve M. Mildred'in davalı tarafından işletilen otobüste yolcu olarak buldukları, otobüsün yaptığı kaza sonucunda Hakkı'nın (3) ay, M. Mildred'in (1) ay süre ile işgöremez halde kaldığı, davacı sigorta şirketince, adı geçenlerin tedavi, bakım giderleri ve hastalık parası olarak toplam (46.512.55) Alman Markı ödeme yaptığı ve harcamaların uygun olduğunun belirlendiği gerekçeleriyle dava mahkemece kabul edilmiştir. Yolcu taşıma sözleşmesinden doğan davalarda zamanaşımı süresi on yıldır. Olayda dava süresinde açılmakla birlikte, yapılan harcamalar da davacıların yaralanmaları ile ortaya çıkan neticeye uygun olduğundan hükmedilen tazminat miktarı doğrudur.

KARAR : Davacılar vekili, müvekkillerinden Hakkı, M. Mildred ve Jasmin'in davalıya ait otobüste yolcu olarak buldukları esnada meydana gelen trafik kazasında davacılar Hakkı ve M. Mildred'in yaralandığını ve hastaneye kaldırıldığını bilahare tedaviye Almanya'da devam edildiğini, tüm tedavi ve bakım masraflarının müvekkili diğer davacı KKH K. K. isimli sigorta şirketince karşılandığını ileri sürerek, davacılar Hakkı ve M. Mildred için ayrı ayrı (4.000.000.000)'ar TL vd Jasmin için (2.000.000.000) TL manevi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek reeskont faiziyle birlikte davalıdan tahsili ile adı geçenlere verilmesine, (47.256, 83) DEM tedavi ve bakım giderinin kaza tarihinden itibaren işleyecek faiziyle birlikte davalıdan tahsili ile davacı şirkete verilmesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, davanın zamanaşımına uğradığını, harcama kalemlerinin bir çoğunun gereksiz ve abartılı olduğunu, davacı sigortacının yabancı para olarak talepte bulunmayacağını belirterek, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, iddia, savunma, dosyadaki kanıtlar ve bilirkişi raporlarına nazaran, davacılar Hakkı ve M. Mildred'in davalı tarafından işletilen otobüste yolcu olarak buldukları otobüsün yaptığı kaza sonucunda Hakkı'nın (3) ay, M. Mildred'in (1) ay süre ile işgöremez halde kaldığı, davacı sigorta şirketince, adı geçenlerin tedavi, bakım giderleri ve hastalık parası olarak toplam (46.512.55) Alman Markı ödeme yaptığı ve harcamaların uygun olduğunun belirlendiği gerekçeleriyle, davacı Jasmin yönünden manevi tazminat isteminin koşulları oluşmadığından açılan davanın reddine, davacı Hakkı için (3.000.000.000) TL, M. Mildred için (4.000.000.000) TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek reeskont faiziyle birlikte davalıdan tahsili ile adı geçenlere verilmesine, toplam (46.512.55) DEM'in ödeme tarihinden itibaren kamu bankalarınca Alman Markına uygulanan yıllık en yüksek faiz oranıyla birlikte davalıdan alınarak davacı sigorta şirketine ödenmesine, fazlaya ilişkin istemlerinin reddine karar verilmiştir.

Karar, davalılar vekili ile davacı gerçek kişiler vekilince ayrı ayrı temyiz edilmiştir. Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına, taraflar arasındaki uyuşmazlığın yolcu taşıma sözleşmesinden kaynaklanıp, BK'nın 125. maddesi uyarınca zamanaşımı süresinin 10 yıl olmasına ve davanın da bu süre içerisinde açıldığının anlaşılmasına ve 20.05.2003 tarihli ek raporla yapılan harcamaların davacılar Hakkı ile M. Mildred'in yaralanmaları ile ortaya çıkan neticeye uygun olduğunun belirtilmesine göre, davacı gerçek kişiler vekili ile davalı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ : Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davacı gerçek kişiler vekili ile davalı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA 21.09.2004 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 17. HUKUK DAİRESİ

T. 18.10.2004 E. 2004/8861 K. 2004/10987

- **HAKSIZ FİİL NEDENİYLE TAZMİNAT TALEBİ (Trafik Kazasındaki Kusur Oranında Sorumluluğa Karar Verilmesi Gereği - Yabancı Plakalı Araçta Türkiye'de Meydana Gelen Zararın Türk Parası Üzerinden ve Olay Tarihi Esas Alınarak Hesaplanması Gereği)**
- **KUSUR ORANINDA SORUMLULUK (Trafik Kazası Sonucu Uğranılan Zararın Tazmini Talebiyle Açılan Davada)**
- **YABANCI PARA ÜZERİNDEN TAZMİNAT TALEBİ (Yabancı Plakalı Aracın Türkiye'de Karıştığı Trafik Kazası Sonucu Uğradığı Zarar Nedeniyle - Haksız Fiillerde Zararın Olay Tarihi Esas Alınarak Türk Lirası Üzerinden Hesaplanması Gereği)**
- **TRAFİK KAZASI NEDENİYLE TAZMİNAT TALEBİ (Yabancı Para Üzerinden Tazminat Talebi - Haksız Fiillerde Zararın Olay Tarihindeki Türk Lirası Karşılığının Tazminine Karar Verilmesi Gereği)**
- **TAZMİNAT TALEBİ (Yabancı Plakalı Aracın Türkiye'de Karıştığı Trafik Kazasında Uğradığı Zararın Olay Tarihindeki Türk Lirası Karşılığına Karar Verilmesi Gereği)**

818/m.44/1,83

ÖZET : 1- Hükme esas alınan bilirkişi raporunda kusur oranına isabet eden hasar miktarının takdiri mahkemeye bırakılarak, zararın (5.309.20 DM), 2.714.55 Euro olduğu belirtilmiştir. Mahkemece davacı tarafın %25 oranında kusurlu bulunduğu kabul edilmiştir. Bu durumda BK. 44/1 maddesi hükmünce tazminatta davacı tarafın kusuru oranında indirim yapılarak davalı tarafın kusuruna isabet edecek miktardan tazminata hükmetmek gerekirken zararın tamamından davalının sorumlu tutulması doğru değildir.

2- Davacı dava dilekçesi ile yabancı plakalı aracın trafik kazası sonucu uğradığı zararın yabancı para karşılığının ödeme tarihindeki kur üzerinden Türk Lirası olarak tahsilini istemiştir. Taraflar Türk vatandaşı olup, yabancı plakalı araçtaki hasar Türkiye'deki haksız fiil sonucu meydana gelmiştir. Sözleşmeye dayalı olmayan tazminat taleplerinde, yabancı paraya hükmedileceği konusunda yasalarımızda açık bir hüküm yoktur. BK.83 maddesi sözleşmelerle ilgili olup, haksız eylemden kaynaklanan tazminat taleplerine uygulama olanağı da yoktur. Mala ilişkin zarar haksız fiilin gerçekleştiği anda meydana gelir. Bu durumda davacının zararının, haksız fiil tarihinde ve memleket parası üzerinden gerçekleştiğinin kabulü ile olay günündeki yabancı para üzerinden saptanan zararın Türk parasına çevrilmesi suretiyle hüküm kurulması gerekir.

DAVA : Taraflar arasındaki tazminat davasının yapılan yargılaması sonunda; kararda yazılı nedenlerden dolayı davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı vekilince temyiz edilmesi üzerine, dosya incelendi, gereği düşünüldü:

KARAR : Davacı vekili; davalının sevk ve idaresindeki 25 ... 826 plakalı aracı ile müvekkilin sevk ve idaresindeki M-.. 9360 plakalı aracına çarparak trafik kazasına neden olduğunu iddia ederek 6.235.88 DM alacağın faizi ile birlikte aynen tahsiline, aynen tahsilin mümkün olmaması halinde ise fiili ödeme günündeki döviz satış kuru üzerinden faizi ile birlikte tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili; kusur oranını ve tazminat miktarını kabul etmediklerini savunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, iddia, savunma, toplanan deliller, benimsenen bilirkişi raporu gereğince davanın kısmen kabulü ile 2.714.55 Euro'nun TC. Merkez Bankasının döviz satış kuru üzerinden bir yıllık Euro mevduatına uygulanan faizi ile birlikte fiili ödeme tarihindeki Türk Lirası

karşılığının davalıdan tahsiline, fazla talebin reddine karar verilmiş; hüküm davalı vekilince temyiz edilmiştir.

1- Mahkemece toplanıp değerlendirilen delillere, özellikle oluşa ve dosya içeriğine uygun olarak düzenlenen uzman bilirkişi raporunda belirtilen kusur oranının ve hasar miktarının dikkate alınarak yazılı şekilde hüküm kurulmasında bir isabetsizlik bulunmamasına göre davalı vekilinin aşağıdaki bentlerin dışındaki diğer temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

2- Bozma ilamına uyularak yazılı şekilde karar verilmiş ise de, hükme esas alınan 10.6.2003 tarihli ek bilirkişi raporunda kusur oranına isabet eden hasar miktarının takdiri mahkemeye bırakılarak, zararın (5.309.20 DM), 2.714.55 Euro olduğu belirtilmiştir. Mahkemece davacı tarafın %25 oranında kusurlu bulunduğu kabul edilmiştir. Bu durumda BK. 44/1 maddesi hükmünce tazminatta davacı tarafın kusuru oranında indirim yapılarak davalı tarafın kusuruna isabet edecek miktardan tazminata hükmetmek gerekirken zararın tamamından davalının sorumlu tutulması doğru değildir.

3- Dava haksız fiilden kaynaklanan zararın tazmini isteğine ilişkindir. Davacı dava dilekçesi ile yabancı plakalı aracın trafik kazası sonucu uğradığı zararın yabancı para karşılığının ödeme tarihindeki kur üzerinden Türk Lirası olarak tahsilini istemiştir. Taraflar Türk vatandaşı olup, yabancı plakalı araçtaki hasar Türkiye'deki haksız fiil sonucu meydana gelmiştir. Ortada sözleşme dışı bir sebepten kaynaklanan tazminat talebinin bulunduğu açıktır. Sözleşmeye dayalı olmayan tazminat taleplerinde ise, yabancı paraya hükmedileceği konusunda yasalarımızda açık bir hüküm yoktur. BK.83 maddesi sözleşmelerle ilgili olup, haksız eylemden kaynaklanan tazminat taleplerine uygulama olanağı da yoktur. Bilindiği gibi; mala ilişkin zarar haksız fiilin gerçekleştiği anda meydana gelir. Zarar gideriminden amaç ise; haksız fiil tarihinde zarar görenin malvarlığında haksız fiilden kaynaklanan azalmanın giderilmesidir. Bu durumda Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 14.2.2001 gün 2001/19-17 sayılı kararı da gözönünde bulundurularak, davacının zararının, haksız fiil tarihinde ve memleket parası üzerinden gerçekleştiğinin kabulü ile olay günündeki yabancı para üzerinden saptanan zararın Türk parasına çevrilmesi suretiyle hüküm kurulması gerekirken anılan yönün gözetilmemiş olması,

SONUÇ : Yukarda (1) nolu bentte açıklanan nedenle davalı vekilin diğer temyiz itirazlarının reddine (2) ve (3) nolu bentte açıklanan nedenlerle hükmün davalı yararına BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde temyiz isteyenlere iadesine 18.10.2004 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.